

Projekt

z dnia 12 lutego 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W CHODZIEŻY**

z dnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 15 stycznia 2025 r. na Uchwałę Nr III/24/2024 Rady Miejskiej w Chodzieży w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części miasta Chodzieży

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907, 1940) oraz art. 229 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) Rada Miejska w Chodzieży uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę złożoną przez Wojewodę Wielkopolskiego na Uchwałę Nr III/24/2024 Rady Miejskiej w Chodzieży w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części miasta Chodzieży zgodnie z uzasadnieniem stanowiącym załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Chodzieży.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

Mirosława Kutnik

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 i 2 uchwały: „1) Ustala się selektywne gromadzenie warstwy humusowej i mineralnej pochodzących z wykopów ziemnych, powstałych w wyniku realizacji zapisów planu. 2) Dopuszcza się zagospodarowanie nadmiaru mas ziemnych, powstałych w wyniku realizacji zamierzeń planu, poza obszarem objętym niniejszą uchwałą, zgodnie z przepisami odrębnymi.”

Powyższe ustalenia nie stanowią powielenia przepisów art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.) – przedmiotowe ustalenia nie są konkurencyjne względem ustaleń ustawy Prawo ochrony środowiska i nie zastępują tych ustaleń. Skarżone ustalenia, dotyczące selektywnego gromadzenia warstwy humusowej i mineralnej oraz dotyczące zagospodarowania nadmiaru mas ziemnych zawarto w planie miejscowym w celu możliwości zastosowania ww. art. 75 ustawy Prawo ochrony środowiska. Wszak art. 71, 72 i 73 ww. ustawy Prawo ochrony środowiska określają sposób, w jaki uwzględnia się zagadnienia związane z ochroną środowiska w zagospodarowaniu przestrzennym. Wśród tych wytycznych znajduje się również odniesienie do ochrony gleby. Skoro zatem art. 75 określa obowiązek uwzględnienia ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych – w tym wskazuje, że stosowne ustalenia określa się w odpowiednich decyzjach administracyjnych – to miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego winien zawierać stosowne wytyczne, których uwzględnienie będzie możliwe w tych decyzjach administracyjnych. W sytuacji, gdy na danym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, stanowiący prawo miejscowe, to wskazane powyżej decyzje administracyjne powinny pozostawać w zgodzie z ustaleniami planu miejscowego – co umożliwią zapisy zawarte w skarżonym planie miejscowym.

W zakresie dotyczącym treści § 14 uchwały, to Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku wskazuje dopuszczalne poziomy hałasu dla poszczególnych kategorii terenów. W planie miejscowym określa się natomiast dopuszczalne poziomy hałasu dla poszczególnych terenów poprzez zakwalifikowanie ich do ww. grup terenów z ww. rozporządzenia. W sytuacji, w której nie byłaby dopuszczalna modyfikacja (zaostrenie, zwiększenie) poziomów hałasów z rozporządzenia, w planie należałoby powielić w zasadzie informację z rozporządzenia – co samo w sobie jest praktyką sprzeczną z zasadami technik legislacyjnych. Zawarcie w tekście planu miejscowego informacji wręcz przepisanej w rozporządzeniu stanowiłoby samo w sobie informację zawartą w treści planu – co również jest zabronione według zasad technik prawodawczych